

ما فقط همکارانی هستیم متعلق به خدا، و شما مزرعه و ساختمانی متعلق به خدایید.

10 با فیضی که خدا به من بخشیده است، همچون معماری ماهر پی افکنم و دیگری بر آن پی، ساختمان می‌سازد. اما هر کس باید آگاه باشد که چگونه می‌سازد 11. زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند جز آن پی که نهاده شده است، پی دیگری بگذارد، و آن پی همانا خود عیسی مسیح است 12. اگر کسی بر این پی ساختمانی از طلا یا نقره یا سنگهای گرانبها یا چوب یا علف یا گاه بسازد، 13 کار هر کس آشکار خواهد شد، چرا که آن 'روز' همه چیز را ظاهر خواهد ساخت. زیرا آتش نتیجه کار را آشکار کرده، کیفیت کار هر کس را خواهد آزمود 14. اگر کاری که کسی بر آن پی بنا کرده است باقی بماند، پاداش خواهد یافت 15. اما اگر کار کسی بسوزد، زیان خواهد دید؛ و هر چند خود نجات خواهد یافت، اما همچون کسی خواهد بود که از میان شعله‌های آتش جان به در برده باشد. 16 آیا نمی‌دانید که معبد خدایید و روح خدا در شما ساکن است؟ 17 اگر کسی معبد خدا را خراب کند، خدا او را هلاک خواهد کرد؛ زیرا معبد خدا مقدس است و شما آن معبد هستید.

خلاصه:

1. برای کشیشان و جماعت کلیسا ، همه چیز بستگی به یک پایه الهی است، که نجات ، پایه و اساس ابدی در عیسی مسیح ایجاد شده است!
2. روز داوری آن را روشن می کند زیرا عیسی مسیح به تنهای اساس ما بوده است یا اینکه ما نیز موضوعات دیگری را در نظر گرفتیم و به آنها امیدواریم.

در این متن پولس رسولان نوشت «با فیضی که خدا به من بخشیده است، همچون معماری ماهر پی افکنم و دیگری بر آن پی، ساختن .» اینگونه پولس کار خودش را توضیح داد. پولس نمی خواهد در اینجا به دلیل کار خودش افتخار کند. باید به صدای سپاسگزاری و فروتنی کلمات او گوش فرا داد. بنابراین نوشت، به من داده شده است که اولین شهادت انجیل در کورینت باشم! رهبری خدا من را برای این کار انتخاب کرد. و گزینه خدا به من خرد ، قدرت و عقل داد تا با یهودیان و یونانیان هم‌رنگ شوم.. و بنابراین من توانستم در روش واضح و مؤثر شهادت دهم کجا و چگونه نجات ابدی یافت می شود فقط... در عیسی مسیح! و فقط با اعتقاد به او! همچنین استکباری در جمله دیگری وجود ندارد که پولس را در ارتباط با سایر واعظان مسیحی که مو عظه می کردند مقایسه کرد که مغرور نبود و گفت: ما هم دست انجیل خدا هستیم، در کار نجات خدا شرکت می‌کنیم. همه ما با هدف سهیم در بخشش گناهان ، زندگی سعادت و همکاری می‌کنیم! پولس نمی‌خواهد بگوید خدا می‌تواند از او و سایر همکاران استفاده کند. بنابراین اگر آنها آنجا نبودند ، همه چیز به هم می‌خورد. در مقابل: "ما کارمندان خدا هستیم!" پولس رسول با تعجب شگفت آور می‌گوید. خدا ما را می‌خواست! شما معنی آن را درک می‌کنید! ما اساساً مفید نبودیم، اما عیسی مسیح به ما رسید، و ما را مفید کرد. او تماس گرفته ، برکت داده و ما را فرستاد! و این تنها دلیلی است که می‌توانیم کارمند خدا شویم. جلال تنها متعلق به خدا است! این امر همچنین حس وظیفه همه رسولان دیگر را تعیین می‌کرد. فقط در این روش ، طبق معماری و مدل رسولان ، کشیشان امروزی می‌توانند دفتر خود را بدرستی درک و رهبری کنند. آنها به فراخوان مسیح در آیین مأموریت با مقدسات متمرکز می‌شوند که آنها در روز تنظیم شدن به عنوان کشیش دریافت می‌کردند. وقتی آنها ناامید شوند ، آنها را فراخوان مسیح تسکین می‌دهد و تقویت می‌کند. ما هر روز عیسی را صدا می‌کنیم و به درگاه او در خواست می‌کنیم: پروردگار ، ما را مطیع ، وفادار و نیرومند ساز ، تا ما در کلام شما بمانیم! و سپاسگزاریم: بله، پروردگارا سپاسگزاریم که مجاز به خدمت به شما در کلیسای خود هستیم. ما از شما سپاسگزاریم که شما ما را در کار شگفت‌انگیز صدا کردید تا کلام تو را اعلام کنیم. سپاس گویم که تو فرزندان خود را تنها نمی‌گذاری! جماعت کلیسا به خاطر کشیش در آنجا نیستند ، بلکه برعکس: کشیش به خاطر جماعت در آنجا هست! و هر دو با هم برای پروردگاران! همه چیز کار و داری خداست! دو تصویر وجود دارند که پولس رسول از آنها استفاده می‌کند برای توصیف شخصیت و عزت کلیسا : مزرعه ی خدا و ساختمان خدا. او همچنین می‌توانست بگوید: باغ خدا یا معبد خدا. در هر صورت همیشه: ملک خداست!

خداوند به واسطه همکاران خود در زمینه ها فعال است و در ساخت و ساز موثر است، اما کلمه‌ی آشتی از دهان انسانی جاری می‌شود. به دست انسان، تعمید مقدس اهدا می‌شود و نان زندگی به ما می‌رسد. با این حال کلام خداوند باقی مانده است و حمام تولد تازه، ایجاد شده توسط خداوند و پر از قدرت با سفره پروردگار که بدن و خون پسر خدا در نان و شراب مبارک! بنابراین کلیسایی که با این هدایای خدا زندگی می‌کند، همه چیز در کلیسا کاملاً کار و دارایی خداوند است! وقتی یک کلیسا این موضوع را درک می‌کند، از نگرانی درون و ترس خلاص می‌شود. به این ترتیب کلیسا زیر سؤال نیست مثال: آیا ما در سرایشی هستیم یا نه؟ آیا آینده‌ی ما داریم یا نه؟ تمام این سؤالات باید تنها با این دغدغه خلاصه باشد: به چه کسی تعلق داریم! نگرانی ما تنها این است که کلام خدا موثر در میان ما کار می‌کند یا آیا ما آن را به صورت دعوتنامه منتقل کنیم. سپس خداوند در کنار کار ما ایستاده و کلیسای خود را افزایش می‌دهد. او ما را رها نخواهد کرد یا از ما غافل نخواهد شد. خدا این کار را به این دلیل نکرده که او دوست دارد یک کلیسای بزرگ و قدرت با آمار بالا نیز داشته باشد نه، بلکه به این دلیل است که عشق مقدس او به انسان متعلق دارد. او استراحت نمی‌کند. او می‌خواهد افرادی دیگر را اضافه کند.

مزرعه خدا، ساختمان خداست! برادران و خواهران عزیز، این موضوع نیز وجود دارد: ما خود را مسیحی نکرده‌ایم، مسیحی نمی‌مانیم زیرا طبیعتاً برای مسیحیت مزه و حس خاصی داریم. این مزخرف خواهد بود. افراد خارج از کلیسا این نظر دارند که در کلیسا مردم با هم جمع می‌شوند چون به نوعی روحانی و همرنگ اند، و به این دلیل به نوعی همرنگ و متعلق به عیسی مسیح هستند. اما اگر تنها به گونه طبیعتاً در کنار هم ننگه داریم، ما مدتها پیش پراکنده بودیم. آنچه ما را با عیسی و همزمان با یک کلیسا همراه می‌کند این است که پروردگارمان هنگامی که حتی نمی‌توانستیم درباره‌ی خودمان فکر کنیم عمل کرد: او هر یک از ما را با اموال خود در تعمید مقدس قرار داد. ما به عنوان گیاه جدید کوچک در میدان مقدس خدا کاشته شده و به عنوان سنگهای زنده در ساختار الهی جامعه مسیح قرار شده ایم. همانطور که گفتم: پولس رسول از کلیسا به دو مفهوم سخن می‌گوید: مزرعه زمین خدا و ساختمان خدا! او همچنین می‌توانست از گیاهان و سنگهای زیادی سخن بگوید، این اشتباه نیست زیرا در غسل تعمید مسیح به صورت خصوصی از طریق تعمید به سوی ما آمد. و هیچ کسی نمی‌تواند برای دیگری تعمید دریافت کند. ایمان یک چیز بسیار شخصی است که باید برای همه اتفاق بیافتد. اما پروردگارمان هرگز بسیاری از مسیحیان و مؤمنان را مستقل ندیده کرد. نه، مسیح از ابتدا ما را برای یک اجتماع متحد ایجاد کرد. همه بر روی سر خود تعمید دریافت کردند. همه ما با نام شخصی خود خوانده می‌شویم و با ایمان در قلب خود روشن می‌شویم. و با این حال هر فردی فقط به دلیل تصمیم ویژه خود به جماعت تعلق نمی‌گیرد، بلکه از ابتدا هر مسیحی در جامعه گنجانده می‌شود. رئیس این اجتماع عیسی مسیح است. از طرف او، رئیس بدن همه این هدایا و قدرتهای خوب به سمت ما جاری می‌شوند و با این کار باید یکدیگر را تقویت، پشتیبانی و خدمت کنیم. خداوند ما را توسط عیسی، مسیحی نمی‌کند تا در یک جمعیت غیر رسمی فردی را هلاک کند نه! در قسمت دیگری ما را به یک ارتباط سست تبدیل نمی‌کند، جایی که هر یک از دیگری جدا شوند. ما متعلق به پروردگارمان مسیح هستیم و کلیسای او هستیم. هیچ کسی باور ندارد سرگردان است و تنها در مه متولد نمی‌شود. همه اینها از دست خداوند مسیح اتفاق می‌افتد و همه چیز تحت مراقبت اوست!

مهمتر از همه این جمله فوق العاده و مهم وجود دارد: "هیچکسی نمی‌تواند جز آن پی که نهاده شده است، پی دیگری بگذارد، و آن پی خود عیسی مسیح است!" خود خدا این پایه را که از آن همه نجات حاصل می‌شود، قرار داده. فقط می‌توانید در این زمین بنا کنید. مسیح تنها ناجی و منجی است. هر کسی که این بنیاد را ترک کند گم شده است! کشیش‌ها، به عنوان واعظان، همیشه باید این را در ذهن داشته باشند و بسیار با وجدان باشند همه چیز را رعایت کنند. همه چیز به منجی و چوپان خوب عیسی مسیح بزرگ و عزیز بستگی دارد! همه ما در امور ایمان به طور کامل بر او متمرکزیم. و نمی‌خواهیم سعادت ما را از هر کسی دیگری بدست آوریم! زیرا شما در مسیح عیسی هستید، که از جانب خدا برای ما حاکم شده است، یعنی پارسایی، فتوسیت و رهایی عیسی مسیح باید بر همه سؤالات کتاب مقدس و بر همه موعظه‌های ما نفوذ و تسلط داشته باشد. و یک جماعت می‌تواند از کشیش انتظار داشته باشد: عیسی را به ما موعظه کنید و نه هزار چیزی دیگر! به ما کمک کنید تا در پایه و اساس ابدی خدا محکم بایستیم. روز داوری را روشن می‌کند آیا مسیح برای ما مهمترین کسی بوده است یا اینکه آیا ما در موعظه‌های خود چیزهای دیگری مهمتر از عیسی ساختیم. خداوند ما را از هرگونه بیگانگی و تحریف انجیل حفظ کند! او ما را به عنوان واعظان و به عنوان یک جماعت به پسر عزیزش پیوند دهد! باشد که او همه ما را ماهر و مایل سازد تا ایمان خالص ما به مسیح را به بسیاری از مردم منتقل دهیم. آمین